

OVERDENKING

Lezen: 1 Korintiërs 3: 1 - 15

“U bent een bouwwerk van God.”

(1 Korintiërs 3: 1^b)

Wij leven in een tijd waarin het begrip ‘maakbaar’ op vele terreinen van toepassing wordt geacht. Bij ‘maakbaar’ wordt dan als vanzelfsprekend gedacht aan ‘maakbaar door mensen’.

Zo spreken we onder andere over de maakbare samenleving. Tegelijkertijd heeft dat begrip maakbaar ook iets weerbarstigs. Nogal eens stellen we ons de vraag ‘Wat hebben we er van gemaakt?’

Het is voorstelbaar en verklaarbaar dat het maakbaarheidsbegrip ook met regelmaat binnen kerk en gemeente opduikt. We moeten er toch wat van maken...Soms gaat dit ook gepaard met gevoelens van teleurstelling en hopeloosheid. ‘Wat kunnen we er nog van maken?’, luidt dan de verzuchting.

In 1 Korintiërs 3 houdt de apostel Paulus de gemeente van Korinthe in Griekenland voor ogen dat het bij de christelijke gemeente ten diepste niet om mensenwerk gaat. De christelijke gemeente is een bouwwerk van God. Wanneer deze woorden niet louter beschrijvend overkomen, maar echt beleefd worden, met geloof omgeven worden, dan bevrijdt deze tekst ons van een heleboel kramp. God bouwt de gemeente. Onze Vader in de hemel besteedt zorg aan de gemeente hierop, aan de wereldwijde kerk. Iedere plaatselijke gemeente mag zich onderdeel van die zorg weten. Hij, de Here God maakt er wat van.

Nu zou het kunnen lijken alsof de bouw van de gemeente een kwestie is van vertrouwen en gelovig afwachten. Zeker is het een kwestie van vertrouwen en geloof. Echter niet van afwachten. Want uit het vervolg blijkt dat Paulus zichzelf ook als bouwmeester ziet. Dit kan tegenstrijdig lijken. Immers zo-even schreef de apostel dat de gemeente een bouwwerk van God is. Vervolgens schrijft hij over zichzelf als bouwmeester. Ook de apostel Paulus mocht de gemeente in Korinthe ‘maken’.

In het begin van hoofdstuk 3 uit de Eerste Korinthebrief heeft Paulus dit zo beschreven: ‘wij zijn medewerkers van God’. De Here God werkt

menigmaal door de dienst van mensen. Juist ook in kerk en wereld. Voor ons komt het er dan ook wel op aan dat we beseffen waar we mee bezig (mogen) zijn: met Gods bouwwerk. Daarbij is geen sprake van ‘maakbaarheid’ van menselijke zijde. Dat zouden we misschien maar wat graag willen. En soms verwachten we veel van inzichten en inspanningen van mensen. Maar met menselijke inzichten en inspanningen alleen komen we er niet. “⁷Het is niet belangrijk wie plant of wie begiet; alleen God is belangrijk, want hij doet groeien.”

Gelukkig herinnert de apostel Paulus ons in dit gedeelte ook aan de Heilige Geest. Onder aanroeping van de Heilige Geest, dat wil zeggen biddenderwijs mogen wij ons werk in kerk en wereld ter hand nemen. En dan mogen we er heel wat van verwachten! Dan ontdekken we (de) toekomst van/voor de kerk. Want de kerk is een bouwwerk van God.

Landelijk gezien staan er voor de Protestantse Kerk in Nederland grote veranderingen/reorganisaties op stapel. Ook voor onze plaatselijke gemeente ‘De Schoof’ zijn beleidsbeslissingen/keuzes aan de orde. Mogelijkerwijs gaat het daarbij om afwegingen met ingrijpende gevolgen. In de kerk kan landelijk en plaatselijk niet alles meer blijven zoals het was. De één is heel hoopvol, een ander juist heel huiverig over dit proces. We kunnen dit alleen aan wanneer wij er mee bezig zijn, in de houding, meer nog, in de overtuiging: ‘wij zijn medewerkers van God’.

Wanneer de Heer het huis niet bouwt,
is, alle metselwerk ten spijt,
de opbouw niets dan ijdelheid.

Wanneer de Heer de wacht niet houdt,
geen wachter, die de vijand keert,
geen stadsmuur die zijn aanval weert.

(Psalm 127 vers 1)

Ds. M. A. Bos